

Shromáždili se k Ježíšovi farizeové a někteří ze zákoníků, kteří přišli z Jeruzaléma. Uviděli některé z jeho učedníků, jak jedí znesvěcujícma, to jest neomytýma rukama. (Farizeové totiž a všichni židé se drží tradice otců a nejedí, dokud si k zápěstí neomyjí ruce. A po návratu z trhu nejedí, dokud se neočistí. A je ještě mnoho jiných tradic, kterých se drží: ponořování pohárů, džbánů a měděných mis.) Farizeové a zákoníci se ho zeptali: „Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěcujícma rukama?“ Řekl jim: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: ‚Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíce naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.‘“ (Marek 7,1-8)

V Praze dne 3. února 2021

Milé sestry a bratři,

myslím na všechny křesťanské děti, které chodí do besídky a doma s rodiči si čtou z Bible, že musí milovat příběh z evangelia o tom, jak Pán Ježíš nechal klidně své učedníky jíst jídlo po návratu z nákupu neomytýma rukama. Alespoň já jsem prožíval jakýsi závan svobody, že se nemusí doma dělat vždycky všechno přesně podle určených pravidel a řádů, které se přenášejí jako tradice z generace na generaci. Dokonce Pán Ježíš to učil jinak než tatínek s maminkou!

U nás to chodilo a vlastně chodí stejně po celá desetiletí ba i století, když myslím na rodiče, prarodiče a jejich předky. Babička vždycky před jídlem říkala: „Umýt ruce – aj mydlem!“ Maminka mě od dětství brávala do koupelny, vyhrnula mi rukávky, namydliła ručičky a pak si pamatuji na ten krásný pocit teplé stékající vody, která odplavila mýdlo a asi i špínu, kterou jsem ovšem neviděl, ale prý tam byla. Nakonec to dopadlo tak, že jsem sám požadoval, aby mně maminka dala i k pískovišti lavór s vodou. No a tuto tradici otců, matek i babiček jsme předali dál svým dětem a nyní ji vnucujeme i našemu vnoučkovi. Teď navíc v čase koronaviru se naše hygienické návyky ještě umocnily, takže se myjeme ještě důkladněji – aj antibakteriálním mydlem!

Židé se snažili kulticky obmývat a očišťovat od duchovní nečistoty, od nákazy hříchem, znesvěcení od pohanů a od profánního světa. Když se dotkli věcí či lidí, kteří nectili Hospodina nebo dokonce ctili cizí bohy, bylo třeba se očistit. Vlastně jim o hygienu tolik nešlo, správně cítili, že existuje nečistota mnohem závažnější, totiž duchovní, že jsou ohroženi vážným rizikem nakazit se neviditelnou nemocí, která by pak člověka přivedla do neštěstí, protože ke hříchu a od Boha pryč.

Unde malum, odkud zlo, ptáme se často. U koronaviru je to jednoduché, zřejmě se přenesl z netopýrů či ptactva na člověka (jako hřích z ďábla na člověka) a nyní si my lidé už vystačíme sami. Je nás na zemi hodně přes sedm miliard a nákaza se šíří z jedné osoby na druhou, blízkým kontaktem, kapénkami při řeči i zpěvu, podáním rukou, sáhnutím na předměty, kterých se dotkl nemocný atp. Existuje zatím jediná možnost, jak se chránit, totiž omezit styk s potenciálně nemocnými lidmi (a nikdo netuší, kdo je nemocný!), chránit se respirátory od kapénkové nákazy a doopravdy si pečlivě omývat ruce, přičemž obyčejné mýdlo už nestačí. Celý svět vyhlíží k zázraku získání imunity, která by umožnila sundat roušky a vrátit se k obyčejnému mytí rukou.

Jako nestačila za doby Ježíšovy voda ke kultickému obmytí, ani dnes nestačí se jen opláchnout, potřebujeme něco účinnějšího. Proto Pán Ježíš nechal učedníky jíst neomytýma rukama a farizeje kritizoval za to, že jejich počínání je jen povrchní. Proto vás chci, milé sestry a bratři, povzbudit, abyste nejen, co se týká nemoci covid-19, ale i duchovní nečistoty, nezůstali na povrchu tradičních příkázání a pravidel, ale šli hlouběji – až ke Kristu, který dokonale očišťuje od zlého, ale který také dává velikou svobodu od povrchních pravidel, z čehož mohou mít radost nejen děti, ale i my dospělí.

Pán s vámi, váš

Bronislav Matulík